

Szombatnapon járuljatok az Úrhoz és ne gerjessztek halált hozó tüzet a ti házaikban!

Köszöntés: „Annak okáért, szerelmeseim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nem úgy, mint az én jelenlétemben csak, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti üdvösségeteket; Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből. Mindeneket zúgolódások és versengések nélkül cselekedjétek; Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon.” Fil 2:12-15.

Bibliaviasás: 4Móz 16:1-11 és 16-39.

Ige: „Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt az Úr, hogy cselekedjétek: Hat napon át munkálkodjatok¹; a hetedik nap pedig szent legyen előttetek, az Úr nyugodalmának² szombatja. Valaki azon munkálkodik³, megöletessék. Ne gerjessztek⁴ tüzet a ti házaikban szombatnapon!” 2Móz 35:1-3.

A **Tízparancsolatban** és mindenütt másutt is a **Tóra (= Törvény)** állandóan figyelmezteti az Isten Izraeljét, hogy semmiféle robota⁵ munkát, azaz **meláchát**⁶ - amit *munkának* szoktak fordítani - ne végezzen szombaton, a nyugalomnak napján. E figyelmeztetést nemcsak a tiltó parancsolatokban találjuk meg - “...ne végezz semmiféle *meláchát* [munkát], sem te, sem fiad, sem leányod...” (2Mózes 20:10., 5Mózes 5:12-14.) -, hanem a felszólítóknban is, amelyekben a nyugalom vagy az ünnepnap, a „NAP megszentelésére”, “szentté” tételére, a róla való “megemlékezésre”, “megtartására”, a “pihenésre” intenek (2Mózes 23:12.).⁷ A modern technológia eszközei, gépei, módszerei, amelyek a Törvény adása és a Talmudbölcsei idejében még ismeretlenek voltak, nem teszik automatikusan elévültekké a szombat és a nap megszentelésének törvényeit. (...) A fejlődés így állandóan beépült a zsidó hagyományba, a tórai parancsolatok „megtartásának” szerkezetébe. Ha nem így lenne, a zsidóság már régen elpusztult volna. A törvények alapját képező elméleti fogalmak ismeretében a rabbik képesek elbírálni, hogy a fejlődés eredményének használatát megengedi vagy tiltja a *Törvény*.

A Misná például (Sábát 7:2) harminckilenc, [מלאכה] (malá'káh) meláchának számító kategóriát sorol fel. Ezek, valamint az ezekkel azonos elv alapján végzett - vagy azonos célt szolgáló - feladatok a bibliai törvény szerint tiltottak szombaton.

A tiltott tevékenységek közt az első, ami a Tóra szerint is meláchának nevez az Írás az a szombaton történő sütés-főzés, még akkor is, ha nem kell hozzá tüzet gyújtani. A főzésnek ez a tilalma viszont nem jelenti azt, hogy csak hideget ehetünk szombaton, írta 1922-ben Lebovits József a *Zsidó hitéleti lexikonban*. „Ellenkezőleg, a szombat nem lehet teljes a meleg étel nélkül! Ezért találták ki a “szombati tűzhelyet”. A tűzhelyet *szombat előtt* kell elkészíteni. Bádog- vagy alumíniumlapot (vagy más, jó hővezető fémlapot) teszünk az égőre, amelyet még szombat előtt meggyújtottunk.”⁸

Szeretett testvéreim! Az apostol, amikor a korinthusi gyülekezetet a szolgálattévők megbecsüléséről tanította, - Mert (...) méltó a munkás a maga jutalmára⁹ - a nyomtatóökor példázatával erősítette meg mondandóját. A példázat formájába ültetett parancs így szól:

- „A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!” 5Mózes 25: 4; 1Kor 9:9 és 1Tim 5:18.

E példázat azt a keményszívűséget tükrözi, amikor egy kőszívű kegyetlen gazda megparancsolja a szolgájának, hogy a nyomtatóökor száját kösse be. Az istenfélő jó gazda viszont még az ő böhm¹⁰ terhet hordozó [בְּהֵמָה] (bəhémáh) 1) nagytestű szárazföldi állat 2)

háziállat, jószág] állatjával is együtt érez¹¹ és a kedvébe jár. Ez az együttérzés a Krisztus indulata és a Szentlélek munkája, ellenkezője pedig a gonosztól van! Pál viszont az anyaszentegyházra vonatkoztatva megkérdezi:

- „Avagy az ökrökre van-e az Istennek gondja (1Kor 9: 9)?

E költői kérdés¹² analógiája alapján, kérdezzük meg, hogy Szentlélekistennek ez a szombat napra vonatkozó tűzgerjesztési tiltó parancsa valóban a konyhai tűzhelyre korlátozódik, mintha Istennek csupán a szombatnapi meleg étel elkészítésre lenne gondja, vagy a konyhai sürgés-forgásnál itt sokkal többről van szó?

Meg vagyok győződve, hogy az Úr minden Mártához hasonló szorgalmas háziasszonynak, aki az Úr napjára időzíti háziasszonyi teendőit, amellyel családját szolgálja, Isten legfeljebb azt mondja, amit egykor Mária testvérének Mártának is mondott Jézus:

- Mártha, Mártha, szorgalmas vagy és sokra igyekezel: De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle. Luk 10:41-42.

Mária részéről ennek a jobb résznek a választása akkor és ott a Jézus lábához való leülés volt, hogy minden egyebet félretéve szótlanul az ő ajkán csünghessen, mint gyümölcs a fán.¹³

Szentlélek tanító és figyelmeztető parancsa tehát olyan tűzgerjesztésre vonatkozik, aminek ítélete a szükségszerű meghalás.

Van tehát életet adó tűz és van életet kioltó tűz! Isten azt akarja, hogy ne legyen benned olyan idegen tűz, ami képes kioltani Szentlélek tüzeit! Az apostol erre így figyelmeztet:

„És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtetek a teljes váltságnak napjára. Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és láрма és káromkodás kivettessék közületek minden gonossággal együtt; Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett nektek!” Ef 4:30-32.

Ne gerjessz tehát házádban (a te tested templomában, a te családod otthonában) életed kioltását követelő tüzet, különösen a nyugalomnak megszentelt napján! Jakab szerint ilyen tüzet a nyelv gerjeszthet. Figyeljünk az apostol tanítására!

„Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatónak!” Ef 4:29.

Ha valaki másképpen tanít, és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeit és a kegyesség szerint való tudományt, Az felfuvalkodott, aki semmit sem ért, hanem vitatkozásokban és szóharcokban szenved, amelyekből származik irigység, viszálykodás, káromlások, rosszakaratú gyanúsítások, Megbomlott elméjű és az igazságtól megfosztott embereknek hiábavaló torzsalkodásai, akik az istenfélelmet nyerekedésnek tekintik.

Azoktól, akik ilyenek, eltávozzál!” 1Tim 6:3-5.

Fizikai törvény, hogy a tűz tüzet olt, és ezt a nagy erdőtüzeknél is alkalmazzák. A parancs egyszerű, egyértelmű és világos: „Ne gerjessz tüzet a te házádban a nyugalom napján!” Vegyük ennek az ellenkezőjét, olyan tűz támad a te házádban, ami azt mindenestől lángokba borítja; mit teszel te ekkor? A kérdés az, hogy tudsz-e bármi másra figyelni, ha ég a házad? Nem, mert azok a lángok minden más tüzet eloltanak! Ha tehát ezt megszívleljük, akkor megértjük, hogy a testünkön keresztül sokféle tűz irányul Szentlélek tüze ellen. Pusztán a konyhádban a tűzhelyen fővő étel gondolata is elég ahhoz, hogy az istentiszteleten az ördög az ételért való aggodásod által kilopja belőled¹⁴ a szívedbe vetett Ige magját.

Ilyenként a nyugalom napi istentisztelet az Isten tűzpárbaja érettünk, bennünk, a bennünket sokszor túsul ejtő ellenségünkkel. Az istentiszteleten a lelkünkért, az üdvösségünkért vívott tűzharc frontvonalába jövünk, az életünkért való küzdelemre és nem egy színházi előadás, vagy szórakoztató opera fogyasztására. Ezen felül az úrnapiján, az Úr színe elé járulunk, személyesen

az Úr tisztel meg a meglátogatásával, a titkon való jelenlétével, üdvözítő közelségével. Ha tehát szeretjük őt, akkor úgy megyünk a vele való találkozásra, ahogyan a szerelmünkkel való találkozásra is, megfürödve, magunkat kicsinosítva, illatosan és vonzóan, mint akik a kedvébe akarunk járni. Természetesen másképp készülünk földi szerelmünkhöz és másként a mennyei szerelmünkhöz, de mindkét esetben előkészülünk! A törvény is azt mondja, hogy amikor az Úr színe elé járulsz ne menj üres kézzel, másfelől pedig azt, hogy készülj a vele való találkozásra és közösségre. Csodálkozunk, hogy nem érint meg az istentisztelet, ha nem készülünk, ha eleve más idegen tűz lángol bennünk és az versenyre kel Szentlélek ellen és kioltja az Ige tüzét?

A megszentelt nyugalom napjához az Úrtól való és az oltár által megszentelt tűz, az Újszövetség szerint, Szentlélek tüze illik, az oltártól idegen tűznek¹⁵ és Szentlelket megszorító tűznek tehát nincs helye, ellenkező esetben a következménye halál. Mi tehát ez az idegen tűz?

Hogy megválaszolhassuk, mi az idegen tűz, határozzuk meg előbb az igaz tüzet az Isten tüzét! Pünkösdkor, amikor az Írás azt mondja, hogy „(...) lángnyelvhez hasonló, azaz kettős tüzes nyelvek jelentek (γλωσσαι ὡσεὶ πυρός; *glossai hosei puros*) meg a tizenkét apostol előtt, amelyek elkülönültek, és mindegyikükre szálltak, akkor Szentlélek valójában a Krisztustest szent templomába a mennyei templomba vezet be bennünket. Ennek az élő templomnak abba részébe visz, ahol a világító mécsesek éjjel és nappal lángolva világítanak.

A kettős tüzes nyelvek szimbolikája itt rendkívül gazdag. Mindenekelőtt a megnevezésük is a héber képi nyelvre utal, ahol a lángnyelvek kifejezést kettőzve írják és mondják is ki: לִשְׁׁן לִשְׁׁן (lásón lászón), amelynek jelentése is kettőzött. Hangzás útján utánozva magyarul az egyik jelentést így mondhatnánk, hogy beszélve beszél, ami nemcsak a beszéd erőteljességét jelenti, hanem azt is, hogy rendkívül figyelemre méltó üzenetet is közvetít, a beszéd tartalma egzisztenciális, életbevágó. Emellett pedig ott van a tisztító, vagy pusztító láng jelentése is, ami utalhat ítéletre, de életre és megszentelésre, a tűz mindeneget a maga lényegévé, azaz tűzzé átalakító művére is.

Amit tehát Szentlélek itt cselekszik tanítási céllal történik, igazságot tár elénk, valóságot mond el képi nyelven, az üzenete pedig egyszerű. Isten azt jelenti ki itt, hogy attól a naptól (=pünkösdkor) kezdve Ő a mindenki által látható térben az apostolok által akar beszélni az ő templomában az ő népéhez, másfelől és ugyanakkor, mivel ez a beszéd kettőzött és tűzből szól, ez azt jelenti, hogy Szentlélek az apostolokkal és kiválasztottakkal együttműködve az ember belső láthatatlan valóságában közvetlenül szól kinek-kinek a szívéhez. Amit tehát az Úr a Lelke által titkon mond, nem maradhat titokban, amit pedig a szószékekről, vagy a ház ormára kiállva nyilvánosan mond, senki sem rejtheti el!¹⁶

Figyeljük jól meg, hogy Isten nem mindenkit választott arra, hogy beszélvén szóljon! Erről az igazságról az újszövetségi Szentírás sokszor és sok helyen világosan tanít:

„Mert a nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint ahogy kell bölcselkedni; hanem józanon bölcselkedjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét. Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van: Azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai [vagyunk]. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár írásmagyarázás, a hitnek szabálya szerint [teljesítsük]; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Akár intő, az intésben; az adakozó szelídségben; az előljáró szorgalmatossággal; a könyörülő vidámsággal [művelje]. A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.” Róm 12:3-9.

„Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által; másoknak pedig tudománynak beszéde ugyanazon

Lélek szerint; Egynek hit ugyanazon Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által; Némelyiknek csodatévő erőknél munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása; De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja. Mert amiképpen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is. Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. Mert a test sem egy tag, hanem sok. Ha ezt mondaná a láb: mivelhogy nem kéz vagyok, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-e azért? És ha a fül ezt mondaná: mivelhogy nem vagyok szem, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-e azért? Ha az egész test szem, hol a hallás? ha az egész hallás, hol a szaglás? Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, amint akarta. Ha pedig az egész egy tag volna hol volna a test? Így azonban sok tag [van] ugyan, de egy test. Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: Nincs rád szükségem; vagy viszont a fej a lábknak: Nem kelletek nekem. Sőt sokkal inkább, amelyek a test legerőtelenebb tagjainak látszanak, azok igen szükségesek: És amelyeket a test tisztességtelenebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonítunk; és amelyek éktelenek bennünk, azok nagyobb ékességben részesülnek; Amelyek pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségük. De az Isten szerkeszté egybe a testet, az alábbvalónak nagyobb tisztességet adván, Hogy ne legyen hasonlóság a testben, hanem ugyanarról gondoskodjanak egymásért a tagok. És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illetetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagjai rész szerint. És pedig némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodszer prófétáknak, harmadszer tanítóknak; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításnak ajándékait, gyámolókat, kormányokat, nyelvek nemeit. Avagy mindnyájan apostolok-e? Vagy mindnyájan próféták-e? Avagy mindnyájan tanítók-e? Vagy mindnyájan csodatévő erők-e? Avagy mindnyájuknak van-e gyógyításra való ajándék? Vagy mindnyájan szólnak-e nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-e? Igyekeztek pedig a hasznosabb ajándékokra. És ezenfelül még egy kiváltképpen való utat mutatok nektek.” 1Kor 12:7-31.

Urunk tehát azt akarja, hogy általa választott világítók, beszélvén szóljanak és világítsanak az anyaszentegyházban, vagyis töltsék be a tanítás, prófétálás általi világítás lámpás szerepét, ahogy egykor a templomban a olajjal töltött mécsesek is tették azt. Itt értjük meg, hogy mire vonatkozik a Jelenések könyvében az a figyelmeztetés, mely idézve így szól:

„Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.” Jel 2:5.

Az tehát, hogy egy gyülekezetben egyáltalán még történik az evangélium prédikálása az nem az ember ügyességének a műve, hanem a Krisztus közvetlen munkája, amelyben vagy megtisztítja és megerősíti helyén a mécsesstartóban az ő világító lámpását, vagy a mécsstartóval együtt elmozdítja arról a helyéről és valahová máshová helyezi el. Addig tehát, ameddig világít az a mécses, ott azon a helyen világít a Krisztus világossága is, de ha ez a világ egyik pillanatról a másikra eltűnik és a helyét átláthatatlan sötétség foglalja el, akkor bizony feltűnik a két állapot közötti átjárhatatlan nagy különbség!

Meglehet, hogy lesz keze és lába ennek az úgymond sötétbe borult „egyháznak”, vagy „gyülekezetnek”, de nem lesz se látása, se hallása vagy beszéde, nem lesznek Istentől való gondolatai sem, mert mindezekhez az ő kettős lángjára lenne szükség, a szentlélek bennünk való munkálkodására! Mit ér a kéz, a láb, a nyelv az Isten gondolatai nélkül, mivé lesz az ember

az ő isteni dimenziója nélkül? Olyan lesz, mint a bábszínházi bábú, amit levetett a művész, vagy a marionett, aminek elvágta a tartó köteleit; időtlenül roskad önmagába! Ézsaiás ugyanerre egy sokkal szemléletesebbet képet használt, íme:

„Ezért amint a tarlót megemészt¹⁷ a tűz¹⁸ nyelve¹⁹, és az égő széna összeomlik, hogy lesüllyedjen a lángban, úgy rothad el gyökerük, és virágjuk elszáll, mint a por. Mert megvetették a Seregek URának törvényét, és megutálták Izráel szentjének beszédét.” Ézsaiás 5: 24.

A gyertyatartó elmozdításával nemcsak sötétség lesz, hanem lángokban való elnyeletés is, mert ez a kettő egymástól elválaszthatatlan!

Arról hallottunk, hogy Isten megemésztő tű, és noha ő bennünket is megemésztő tűz, egyetlen életlehetőségünk az, ha Ő hozzá járulunk. Ha Ő megemészt is, nem kerülhetjük ki és ne cserélhetjük le semmivel. Csakis az Ő tüzén keresztül megyünk át a halálból az életbe! Ő hozzá járulni pedig azt jelenti, hogy a számunkra felragyogott világosságába megyünk!

„Az igazi világosság eljött volt [már] a világba, amely megvilágosít minden embert. A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadják be őt. Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek; Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiuinak indulatjából, hanem Istentől születtek.” Ján 1:9-13.

„Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. Mert minden, aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek. Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek.” Ján 3:19-23.

Az Úr megparancsolta nekünk, hogy az Ő beszédére hallgatva a világosságba járjunk!

- „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága!” Ján 8:12.
- „Avagy nem tizenkét órája van-e a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát. De aki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság.” Ján 11:9-10.

„Mert minden, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik! Mimódon hívják azért segítségül [azt], akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig [abban], aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek? Amiképpen meg van írva: Mely szépek a békesség hirdetőknak lábai, akik jókat hirdetnek! De nem mindenknek engedelmességek az evangéliumnak. Mert Ézsaiás azt mondja: Uram! Kicsoda hitt a mi beszédünknek? Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által.” Róm 10:13-17.

Igehirdetés, igehirdető és megtartatás elválaszthatatlanok egymástól, nemhiába figyelmeztet Szentlélek az evangélium szolgáinak megbecsülésére! Ki megbecsüli, nem emberrel teszi ezt, hanem magával az Úrral! Hasonlóképpen ki megveti az Úr szolgáját, nem embert vet meg, hanem magát az Urat! Korah és csürhéje pedig ezt az utóbbi megvetést követte el!

A Bibliaolvasás során azt hallottuk, hogy amikor Kórah mögött felsorakozó csoport minden ok nélkül fellázadt az Úr hű szolgája, Mózes ellen, a következőképpen beszéltek Mózes és Áron ellen:

- „Sokat tulajdonítotok magatoknak, holott az egész gyülekezet, ezek mindnyájan szentek, és közöttük van az ÚR! Miért emelitek hát magatokat az ÚR gyülekezete fölé?” 4Mózes 16: 3. Még ezt is mondták: „Nem elég, hogy fölhoztál minket (Egyiptomból) a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj minket e pusztában? Még hatalmaskodni is akarsz rajtunk? Éppen nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál minket, és nem adtál

nekünk örökségül sem szántóföldet, sem szőlőt! Vagy ki akarod szűrni az emberek szemét?” 4Móz 16: 13-14.

Mikor Mózes meghallotta ezt, arca borult, és ezt válaszolta Kórahhoz és egész csoportjához:

- „Reggel megmutatja az ÚR, ki az övé, és ki a szent, és kit fogadott magához. Mert akit magának választott, azt fogadja magához!” 4Móz 16:5.

A lázadók az Úr akaratával és szándékával összeegyeztethetetlen igazságnak tűnő hazugságot állítottak Mózes és Áron ellen. Azt állították, hogy ők és elsősorban ők, és persze az egész nép is szent, az Úr pedig mindnyájukat magához fogadta. E torzításnak egy célja volt, hogy kicsikarják Mózes és Áron kezéből a vezetői tisztséget, amit az Isten akaratával szembe szegülve is maguknak akartak. Más szóval el karták venni Mózes és Áron fejről a koronáikat, a kiválasztott voltak látható jelét, hatalmuk dicsőségét.

Akkor és ott tehát ez az idegen tűz abban a büszkeségben és felfuvalkodottságban nyilvánult meg, amiben azt jelentették ki önmagukról, hogy itt az ideje, hogy Mózeset és Áront félre lökve a helyükre álljunk, mert az Úr engem vagy minket fogadott magához, és nem Mózeset, akit hazugnak és csalónak bélyegeztek.

Igazságként lángoló tűznek látszott minden szó és tett, amit e lázadók műveltek, de csak a szembesítés szent napjáig, akkor kiderült, hogy ideg tűz lángolt bennük! Sokakat megtevesztettek, és a tévelygők velük együtt elevenen süllyedtek a pokol mélyére!

Mózeset nem téveszthették meg tüntető tömegmegmozdulásukkal, mert amikor azzal kampányoltak magukért, hogy szent ez az egész sokaság és benne főleg mi, mert magához fogadott az Úr, akkor ennek hallatán Mózes azonnal a porig borult le a köztük jelen lévő Úr dicsősége előtt, mivel az ő szívében igaz volt az imádat „amint a mennyben úgy a földön is” megváltoztathatatlan törvénye. Ő tehát leborult és e hódolatban az Úr lábához tette a koronáját! Mózes tehát a Jelenések Jánosához hasonlóan, látta a mennyei istentiszteletet. Látván látta, hogy csak egyetlen-egyféleképpen lehet kimondani embernek azt, hogy magához fogadott az Úr, csak és kizárólag úgy, hogy amikor a szívében ezt kigondolja, azzal együtt azonnal a halál poráig borul le a kegyelem trónja előtt, ahol az Úr, őt kegyelmébe fogadását igazoló koronáját leveszi a fejről és az Úr lába elé teszi, miközben egész lényével megrendülten imádja üdvözítő Atyját és Istenét ezt mondván:

- Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam! Luk 15:21.
- „Uram egyedül te vagy méltó, hogy dicsőséget, tisztességet és erőt vegyél; mert te teremtettél mindent, és mert mindenek a te akaratodért vannak és teremtettek; (...) mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, És tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön.” Jel 4: 11 és 5:9-10.

Szeretett testvéreim! Az Írás azokat, akiket magához fogadott az Úr, választott nemzetségnek, királyi papságnak, szent nemzetnek, megtartásra való népnek nevezi, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el. 1Péter 2: 9. Az ószövetségben a prófétát, papot és a királyt a felkenetés olajával erősítették meg tisztségükben. Ennek megfelelően úgy a király, amiképpen a pap is, az Isten általi felkenetés olaját és annak koronával kiábrázolt látható jelét viselte a fején. Éppen ezért az Úr papjának ezt parancsolta az Úr:

- „A szent helyről ne menjen ki (a pap), hogy Istenének szent helyét meg ne szentségtelenítse, mert fejdísz, azaz korona van rajta és Istenének fölkenő olaja. Én vagyok az ÚR!” 3Mózes 21: 12.

Ebből is tisztán és világosan láthatjuk, hogy sem a pap, se a király, sem pedig a próféta, soha semmilyen kényszerítésre és semmilyen csábításra nem hagyhatja el soha az ő szolgálatának és tisztségének őrhelyét, soha nem válhat meg próféta-pap és pap-királyi felkenetésétől, hanem ott kell maradnia az örök trón előtt a szent imádat szolgálatában, a teljes leborulás szent méltóságában! A felkenetés olaja, akkor is az Úr felkentjévé teszi a papot, vagy a királyt, ha történetesen a Saul király állapotába kerül. Tudjuk, hogy Izrael első királya, Saul, meg akarta gyilkolni és öletni az ő utódjául felkent Isten szíve szerint való Dávidot. Dávidnak többször is alkalma nyílt bosszút állni Saulon. Egy alkalommal, amikor Saul teljesen védtelen és neki kiszolgáltatott helyzetbe került, a társai uszítására megtehetette volna, de ekkor Dávid ezt imádkozta és mondta az embereinek:

- „Oltalmazzon meg engem az Úr attól, hogy ily dolgot cselekedjem az én urammal, az Úrnak felkentjével, hogy kezemet felemeljem ellene, mert az Úrnak felkentje ő. És [kemény] szókkal fedte meg Dávid a testőreit, és nem engedte meg nekik, hogy Saul ellen támadjanak. 1Sám 24: 7-8.

Mi uralta Dávid szívét és mit helyezett kiáltó imádsága középpontjába? Az Úr megváltozhatatlan beszédét, hogy Saul felkent királyként az Úr tulajdona, *neki áll és neki esik*²⁰ el, felette és vele egyedül és kizárólag az Úr rendelkezik! Utódjául felkent királyként sem emelhet kezét reá, ha megtenné, nem az Úr törvénye szerint küzdene a küzdőtéren, már pedig meg van írva, hogy babérkoszorút²¹ csak az nyer, aki mindvégig szabályszerűen küzd²² a küzdő téren! Dávid mindvégig szabályszerűen küzdött és megkoronáztatott! Korah és társai az Úr törvényét áthágva törtek az Úr által nekik nem szánt babérokra és gyalázatosan elbuktak!

Emlékezzünk vissza, hogy mit is mondott Keresztelő János, az Úr prófétája azoknak, akik tüntetve a mellüket verve azzal hengegtek előtte, hogy mi „*Ábrahám fiai vagyunk*”, mert úgy mond „*minket fogadott magához az Úr*”? Nos, a Szentlélektől tüzes szó ezt válaszolta nekik:

- „Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljete? Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöket. És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak. A fejsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik!” Máté 3:7-10.

Összegzésképpen az Írás az Úr papjai esetében idegen és tiltott tűznek számítja, ha a pap bort és szeszes italt²³ fogyasztott, amikor bement az Úr színe elé a gyülekezet sátorába.²⁴ Ugyanaz az Írás, amikor az Úr meglátogatásának napjáról tanít, amikor a Sinai hegyen szállt le az Úr az ő néphez, az ő hozzá járuló népnek a következőt parancsolta és parancsolja most is:

- „És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon leszáll az Úr az egész nép szeme láttára a Sinai hegyre. 2Móz 19:11. (...) Legyetek készen harmadnapra; asszonyhoz ne közelítsetek! 2Móz 19:15.

Miért ez a szigorú tiltás, mit akar Szentlélek a húsunkba írva megtanítani? Ez nem más, mint a különbségtétel képessége, valamint a különbségtétel képességének tanítása, anélkül, hogy megnyílna a föld a gonoszok elnyelésére!

„Hogy különbséget tehessetek a szent²⁵ és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között.

És hogy taníthassátok Izrael fiait mindazokra a rendelésekre, amelyeket az Úr szólt nekik (...).” 3Móz 10:10-11.

Amikor tehát a feltámadott Krisztust azt parancsolta az apostoloknak, hogy elmenvén tegyenek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében és tanítván őket mindannak megtartására, amit Ő parancsolt: és íme Ő ezeknek feltételével velünk van minden napon a világ végezetéig (Máté 28:19-20), akkor ugyanannak a

különbségtételnek elsajátítására szólít fel bennünket is. Szentlélek azt akarja, hogy az Isten mennyei szent tüzet semmi földivel és közönséggel²⁶ ne tévesszük össze! A „ne gerjesszetek tüzet a ti házaitekban²⁷ szombatnapon!” határozott tiltás tehát mindenekelőtt azt jelenti, hogy ne álljunk ellen Szentléleknek²⁸, ne szomorítsuk meg Isten Szentlelkét és ne hamisítsuk meg semmivel és semmilyen formában Szentlélek tüzet, a mennyei szent tüzet, amely lényegét tekintve igazság és élet! Ez a meghamisítás pedig elsősorban a saját testünk házában, templomában történik, mely test vagy ház a Szentlélek temploma!²⁹

A meghamisításnak alapköve az a tévelygő gondolat és érzés, hogy a magad ura vagy, hogy önmagadé vagy, hogy a gondolataid, az érzéseid a vágyaid a törekvéseid azok a tieid, egyedül te irányítod és te birtoklod egyedül azokat a javaiddal együtt. Nos, ennek épp az ellenkezője igaz!³⁰ A keresztyén hívő élet csak közös birtoklással lehetséges, az Úr törvénye szerint! Olvassuk el ehhez az ApCsel 2. fejezetét!

Itt emlékezzünk meg Anániásról és feleségéről, Safiráról is! Történetük szerint Anániás eladta egy birtokát. Az árából, feleségének is tudtával félre tett magának és csupán valami részét vitte el, hogy az apostoloknak lábai elé letegye, a kegyelem trónja elé, úgy, mintha az a teljes eladási ár lett volna. Péter akkor ezt kérdezte:

- Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Lelket, és a mezőnek árából félre tégy? Ha megmaradt volna a birtok, nemde neked maradt volna meg, és miután eladtad is, nemde te rendelkeztl az árával is? *Miért kellett megjátszanod a szeretet kicsordulását, az önfeledt önzetlenséget és az Isten jókedve szerinti adakozót, mintha a Szentlélek cselekedné mindezt benned?* Hogyan tudtl helyt adni e dolognak a szívedben? Nem embereknek hazudtl, hanem Istennek!

Anániás e szavakat hallván, azonnal lerogyott és meghalt (Apcs 5:1-5).

A Lélek munkájának meghamisításnak kísérletei közül néhányat már az ószövetségi evangéliumból is említettem. Az Ószövetségben az Isten oltárán szüntelenül az oltár által megszentelt tűz éget, éjjel és nappal folyamatosan. Idegen tűznek számított nem ebből a tűzből venni a papi mécsesekbe. Az Úrhoz és szent Istenhez nem méltó tűz az is, amikor valakinek teste házát bor vagy szeszes ital tüzei fel. Hasonlóképpen a szentek Szentjéhez nem illő tűz az is, amikor valaki a szerelem tüzeivel áthevülten közeledik az Úrhoz, noha a szerelem lángja az Úrnak lángja.³¹ Érzéki testünk Szentlélek tüzet sok olyan reakcióval fejezi ki, ami hasonlít a jóllakottság megnyugvásához, a szerelem, a részegség vagy újonnan a drogok mámorához, de Szentlélekkel betelni, amint azt az apostol is megfogalmazta, nem azonos az édes bor általi részegséggel, mert az egyfelől a lecsodálatosabb örömmel való prófétálás³², másfelől pedig „az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm!” Róma 14: 17.

Pozitív megfogalmazásban mindez azt jelenti, hogy szombatnapon járuljatok az Úrhoz, aki megemésztő tűz, ezt a megemésztő tüzet pedig, még ha megemészt is, ne cseréld le semmivel és senkivel! Az Úr tüzehez járulni életet jelent a halálon keresztül, idegen tűzhöz járulni viszont az Anániás és Safiráéhoz hasonló törvényszerűen bekövetkező megöletést és menthetetlen halált jelent, akkor is, ha az Úr még eltűri a harag és engedetlenség edényeit³³!

A „ne gerjesszetek³⁴ tüzet a ti házaitekban szombatnapon!” parancs az úrasztalánál is elhangzó figyelmeztetése is!

„Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból, Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét. Ezért van ti köztetek sok erőtlén és beteg, és alusznak (értsd úgy, hogy halnak meg) sokan.” 1Kor 11:27-30.

Annyira könnyű lecserélni az Úr tűzét, hogy szinte észrevétlenül történhet meg! Próbálja meg tehát magát az ember, hogy valóban a megfeszített Krisztusba veti egyetlen bizalmát vagy egy önmaga képére és hasonlatosságára deformált teljesen más Jézusban hisz, aki valójában nem is létezik, mögötte viszont az Antikrisztus áll, a kezdettől fogva hazug, csaló és emberölő ördög maga? Igen, képes a Sátán a világosság angyalává átváltoztatni magát, az Isten tűzéhez hasonló tűzzé, és érzelemmé, amelyhez Krisztusnak nincs semmi köze, mert nincs benne élet, sem igazság, hanem csak ítélet és kárhóztató halál. Urunk Jézus viszont azért jött, hogy reá hallgatva átalvigyen a halálból az életbe! Áldott legyen szent Neve! Ámen.

Áldás: Mindez példa számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak. Bálványimádók se legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni, inni, és felkeltek játszani. Ne is paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egyetlen napon huszonháromezren. Krisztust se kísértsük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt. Ne is zúgolódjatok, amint közülük némelyek zúgolódtak, és elvesztek a pusztító által. *Mindezek pedig példaképpen történtek velük, és a mi tanulságunkra írtak meg, akikhez az időnek vége érkezett. Azért aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!* 1Kor 10: 6-12.

Jegyzetek:

¹ מְלָאכָה (məlá'káh) 1) elfoglaltság, dolog, ügy, foglalkozás 2) tulajdon, vagyon, javak (ti. amiért vki megdolgozott) 3) munka, munkavégzés, kézimunka, mű, (kész)termék 4) szolgálat, munka, feladat

² שַׁבְּתוֹן (šabbátôn) 1) szombati rendtartás, „szombatolás” 2) szakkifejezés (terminus technicus): különleges rendtartású, kiemelten az előírások szerint megtartott szombat

³ עָשָׂה ('ásáh) I. alapjelentés Kal 1) tesz: tesz vmit, tesz vhogyan, cselekszik, dolgozik, munkálkodik, megmunkál vmit, kijelöl, kinevez (1Sám 12:6), bánik vhogyan vkivel, tanúsít vki iránt vmit, gyakorol (pl. kegyelmet, irgalmat, ténykedik, tevékenykedik, végrehajt, megvalósít, hatást gyakorol (ti. Isten) 2) csinál: csinál, teremt, létrehoz, hat, hatást gyakorol, megtesz vmit vkiért, szerez, megszerez vmit vkinek (pl. hírnevet, új szívet, háborúságot, békét), megköt (pl. szerződést, egyezséget), terem (szó szerint: gyümölcsöt csinál), elkészít, előkészít (pl. ételt, áldozatot), bemutat (pl. áldozatot), megcsinál, elrendez, rendbe szed (pl. 2Sám 19:25), megrendez (pl. ünnepséget), előteremt, megszerez (pl. pénzt, anyagi javakat), megtesz vmivé, kijelöl, elrendel (pl. szolgálati tisztséget), véghezvisz (pl. az Úr, szabadítást), használ vmire (1Sám 8:16), eltölt vhogyan (pl. időt) Nifal 1) elkészítettik, elkészíthető, elvégeztetik, végrehajtatik, megünnepeltetik (pl. ünnepséget), használtatik vmire 2) tétetik, vagyis történik 3) tiltószóval: nem tétetik, vagyis nem tehető, tilos Pual 1) készül, formáltatik II. alapjelentés Piél 1) szorongat, markolászik, nyomkod, nyomorgat (a kései héberben: kényszerít)

⁴ בָּעַר (bá'ar) I. alapjelentés Kal 1) ég, (fel)lángol, meggyullad 2) (meg)éget, (meg)emészt 3) átvitt értelemben: fellángol (pl. haragja) Piél 1) tüzet gyújt, tűzbe borít, eléget, megemészt Pual 1) ég, lángol Hifil 1) meggyújt, eléget, feléget, megemészt II. alapjelentés Kal 1) érzéketlennek, kegyetlennek, brutálisnak, „vadállatnak” lenni Nifal 1) megbolondul, eszeveszetté válik Piél 1) legeltet Hifil 1) lelegeltet

⁵ Az első napon szent gyülekezésetek legyen, semmi robota munkát ne végezzetek! 3Móz 23:7. Itt a robotának megfelelő héber kifejezés a: עֲבֹדָה עֲבֹדָה ('əbódáh 'əbódáh) 1) (fáradtságos) munka 2) (rab)szolgamunka, kényszermunka 3) szolgálat (ti. Istennek). Itt jegyzem meg, hogy sohasem Az Úr az, aki kényszerít, a kényszerítő minden esetben az emberölő ördög!

⁶ A “meláchá” héber fogalma nem teljesen azonos a “munka” fogalmával.

⁷ *Egység Magazin 5. évfolyam 22. szám – 2014. július 29.* <https://zsido.com/a-szombaton-tiltott-tevekenysegek/>

Vö: Lebovits József: *Zsidó hitéleti lexikon*. Mohács, 1922 k. 200–202. l.

⁸ Lebovits József In. *Zsidó hitéleti lexikon*. Mohács, 1922 k. 200–202. l.

⁹ Mert azt mondja az Írás: A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját; és: Méltó a munkás a maga jutalmára. 1Tim 5:18.

¹⁰ Böhöm. Héber jiddis eredű és hatalmasat jelent. Vö.: <https://idegen-szavak-szotara.hu/b%C3%B6h%C3%B6m-jelent%C3%A9se>

¹¹ Az igaz jószága érzését is ismeri, az istentelenek szíve azonban kegyetlen. Péld 12: 9.

¹² Mert a Mózes törvényében meg van írva: Ne kösd fel a nyomtató ökörnek száját. Avagy az ökrökre van-e az Istennek gondja? 1Kor 9:9.

¹³ Petőfi Sándor: Füstbe ment terv. *Dunavecse*, 1844. április.

„S a kis szobába toppanék...

Röpült felém anyám...

S én csüggttem ajkán... szótlánul...

Mint a gyümölcs a fán.”

¹⁴ Amikor valaki hallja a mennyek országáról szóló ígét, de nem érti, eljön a gonosz, és kiragadja a szívébe vetett magot. Ez az, amelyik az útfélre esett. Mt 13: 19.

¹⁵ Nádáb pedig és Abihu, Áronnak fiai, vevék egyen-egyen az ő tömjénezőjüket, és tőnek azokba szenet és rakának arra füstölő szert, és vivének az Úr elé idegen tüzet, amelyet nem parancsolt vala nekik. Tűz jöve azért ki az Úr elől, és megemészté őket, és meghalának az Úr előtt. 3Móz 10:1 -2 De Nádáb és Abihú meghala az Úr előtt, mikor idegen tüzzel áldozának az Úr előtt a Sinai pusztájában, fiaik pedig nem valának nekik. Eleázár és Ithamár viselék azért a papságot, Áronnak, az ő atyjuknak színe előtt. 4Móz 3:4; 26:6.1

¹⁶ Amit nektek a sötétben mondok, a világosságban mondjátok; és amit fülbe sűgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek. Máté 10:27.

¹⁷ אָכַל ('ákal) Kal 1) eszik, táplálkozik, fogyaszt, elfogyaszt, magához vesz (táplálékot) 2) fal, felfal, megemészt, elpusztít 3) megemészt (pl. a tűz vagy a kard vmit) 4) elnyom (pl. erősebb a gyengét) Nifal 1) megéttetik, ehető 2) fölemésztetik Pual 1) felemésztetik Hifil 1) etet, táplál 2) átad a pusztulásnak, pusztulásra szán

¹⁸ אֵשׁ ('és) 1) tűz 2) átvitt értelemben: Isten haragja 3) átvitt értelemben: háború, pusztulás

¹⁹ לִשׁוֹן לִשׁוֹן (lášón lášôn) 1) nyelv (ti. testrészt) 2) nyelv (ti. kommunikációs alapforma) 3) nyelv alakú dolog (pl. tengernyelv stb.)

²⁰ Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon. Róm 14:4.

²¹ Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatúrtető; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. 1Kor 9:24-25.

²² Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd. 2Tim 2:5.

²³ Borecetet és részegítő italból való ecetet ne igyon, és szőlőből csinált italt se igyon, se új, se aszú szőlőt ne egyen. 4Mózes 6: 3.

²⁴ Bort és szeszes italt ne igyatok te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyülekezet sátorába, hogy meg ne haljatok. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeitekben. Hogy különbséget tehessetek a szent és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között. 3Móz 10:9-10.

²⁵ **קֹדֶשׁ** (qódeš) 1) szentség, (fel-, oda- vagy meg)szenteltség, sérthetlenség, mentesség (ti. minden tisztátalanságtól) 2) szent hely, szent dolog, szent tárgy, szent személy (ti. Isten jelenléte szentté teszi), szent időszak (ti. imára, dicsőre, pihenésre, pl. szombatnap) 3) rituálisan megtisztított, megszentelt, elkülönített személy, tárgy szent (személy vagy tárgy), Istennek odaszentelt, elkülönített 4) szentély (ti. a Szent Sátor, illetve a Templom) 5) **מִקְדָּשׁ** **שָׁמַיִת**: „a legszentebb hely” (ti. a Szentek Szentje, vagyis a Templom legbelső helyisége) 6) egyesek szerint: azonos a H6946 és H6947-tel Etimológia: hímnemű főnév (nomen masculinum) egy, a bibliai héberben igeként nem használt gyökből (**קד**), melynek rokon nyelvi (asszír, arab, etióp, szír) jelentése: ’szentély’, ’odaszentelés’, ’szent dolog’ (vö. H6942).

²⁶ **הָלַל** (hól) 1) profánítás, közönségesség. A szó eredete a **הָלַל** (hálal) I. alapjelentés Kal 1) keresztülszúr, megsebesít Piél 1) keresztülszúr, megsebesít, átdőf Pual 1) megsebesíttetik, megsebesül Poal 1) keresztülszúr, megsebesít, átdőf II. alapjelentés Kal 1) furulyán, fuvolán, sípon játszik Piél 1) furulyán, fuvolán, sípon játszik III. alapjelentés Nifal 1) beszennyezi magát, beszennyeződik, közönségessé válik Piél 1) beszennyezz, bemocskol, közönségessé tesz 2) méltatlanul bánik vkivel 3) felbontja a szövetséget 4) megkezd (ti. vki más szőlőjét, vagyis elveszi az első termést – **5Móz 20:6**) Pual 1) beszennyeztetik, bemocskoltatják, közönségessé tétetik Hifil 1) megszenteltet, beszennyezz, bemocskol, közönségessé tesz 2) tárgyas igeként (tranzitív): kezd, elkezd, megkezd, hozzákezd 3) tárgyatlan igeként (intranszitiv): kezdődik, elkezdődik, megkezdődik Hofal 1) elkezdtek. Az arab nyelvben a hálal kifejezést a tiszta eledelekre használják!

²⁷ **מוֹשָׁב** (móšáb) 1) ülés, ülőhely 2) ülés (ti. gyűlés, gyülekezés – vö. parlamenti ülés) 3) lakóhely, lakás, lakozás, tartózkodás (ti. helyszíne vagy időtartama) 4) gyűjtőnévként (collectivum): lakos

²⁸ Keményakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, mindenkor **ellene szegültök a Szentléleknek**, ugyanúgy, mint atyáitok! ApCsel 7: 51. Vö.: Azt mondom azért nektek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de **a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg** az embereknek. Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de **aki a Szent Lélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más világon meg nem bocsáttatik**. Máté 12:31-32; Lásd még: 1Thess 4:2-8!

²⁹ Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? 1Kor 6:19.

³⁰ Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. ApCsel 2: 44. A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy volt, és vagyonából senki semmit nem mondott magáénak, hanem mindenük közös volt! ApCsel 4: 32.

45 Vagyonukat és birtokaikat eladogatták, és szétosztogatták mindenkinek, amint kinek-kinek szüksége volt.

³¹ Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra, mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai. Sok vízek el nem olthatnák e szeretetet: a folyóvizek sem boríthatnák azt el, ha az ember minden házabeli marháját adná is e szeretetért, [mégis] megvetnék azt. Én 8:6-7.

³² Mások pedig csúfolódva mondanak: Édes bortól részegedtek meg. Péter azonban előállván a tizeneggyel, felelemé szavát, és szóla nekik:

- Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez nektek tudtotokra, és vegyétek fületekbe az én beszédeimet! Mert nem részegek ezek, amint ti állítjátok; hiszen a napnak harmadik órája van; Hanem ez az, ami megmondott Jóel prófétától: És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak. Apc 2:13-17.

³³ Ha pedig az Isten az ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván, nagy békeséges türéssel elszenvetted a harag edényeit, melyek veszedelemre készíttetek, És hogy megismertesse az ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve elkészített a dicsőségre, [mit szólhatsz ellene]? Róm 9:22-23.

³⁴ **בָּרָע** (bá’ar) I. alapjelentés Kal 1) ég, (fel)lángol, meggyullad 2) (meg)éget, (meg)emészt 3) átvitt értelemben: fellángol (pl. haragja) Piél 1) tüzet gyújt, tűzbe borít, eléget, megemészt Pual 1) ég, lángol Hifil 1) meggyújt, eléget, feléget, megemészt II. alapjelentés Kal 1) érzéketlennek, kegyetlennek, brutálisnak, „vadállatnak” lenni Nifal 1) megbolondul, eszeveszetté válik Piél 1) legeltet Hifil 1) lelegeltet.